

NOVINKY

Základní škola a Základní umělecká škola Karlovy Vary

Karlovy VARY°

listopad 2017

web: www.zsazus.cz, e-mail: skola@zsazus.cz

O PRIORITÁCH

Když jde o priority v politice, každý si, zejména v předvolebním období, vzpomene na školství. Teď máme po volbách, a vzdělávání náhle jako by ani nebylo. Nebo vás nezaráží, že strana nejméně úspěšná ve volbách nemá vhodnou osobu pro funkci ministra školství a usilovně ho hledá? Případně post nabízí méně úspěšné konkurenci. Vážně mám věřit, že bude vzdělávání v následujícím období prioritou? Spíše se mi zdá, že pro mne ten pojem má poněkud jiný obsah, než pro autory volebních programů. A tak zase nadchází doba, kdy vzdělávání bude nejvyšší prioritou pro ty, kteří na ně nebudou mít žádný vliv a až ho zis-

kají, tak svůj důraz přesunou jinam a hříčky s naším školstvím přenechají zase těm budoucím méně úspěšným. Že by v tom hrál roli poměrně značný počet pedagogů, tedy voličů?

Ale buďme radši optimisty. Listopadové zvýšení platů pedagogů o 15% je jistě krok správným směrem, samo o sobě je však nedostačující a musí být podpořeno obdobným krokem v příštích minimálně dvou letech. O tom, že letos šlo více o voliče, než o pedagogy, svědčí jednak načasování a jednak to, že původní státní rozpočet s takovým navýšením ani nepočítal. Můžeme tedy doufat, že rozpočet pro příští rok s platy pedagogů, ale i nepe-

dagogů naopak počítá a že prostředky nespolyká například bezbřehá a nepromyšlená inkluze, která peníze učitelům sebrala, aby je zpět do vzdělávání navrátila ve formě nejrůznějších pomůcek učebních i relaxačních, ne vždy však zcela nezbytných.

A tak se stále můžeme jen těšit na dobu, kdy růst platů nebude dán volebním cyklem, ale zodpovědnou a zralou úvahou o naplnění priorit, o nichž tak rádi a často hovoříme (před volbami), stejně jako na ně rádi a často zapomínáme (po volbách).

Břetislav Svoboda

INKLUZE

Máme za sebou první rok společného vzdělávání žáků, který nám přinesl spoustu změn. Sotva si děti, učitelé i rodiče zvykli na všechny novinky, přichází nový školní rok a s ním další změny. V letošním školním roce vzděláváme v různých stupních podpůrných opatření 45 žáků se speciálními vzdělávacími potřebami. V pěti třídách působí asistenti pedagoga. Ve všech třídách, kromě prvních, máme jednoho (mnohdy více) integrované-

ho žáka. Pro učitele to znamená nejen upravit výuku, ale především zpracovávat neustále narůstající administrativu s tím spojenou. Ředitelé škol a poradenští pracovníci jsou už více úředníci než pedagogičtí pracovníci.

Přes všechny problémy se snažíme vytvořit žákům se speciálně vzdělávacími potřebami co nejlepší podmínky pro výuku. Velmi důležitá je spolupráce rodiny. Zájem a pomoc rodičů musí být i pro ně na prvním místě.

Je důležité připravit děti na život v rozmanité a dynamické společnosti. Rozvíjet kompetence, které budou v budoucnu pro své úspěšné uplatnění opravdu potřebovat. A vnímání inkluze jako přirozené vlastnosti společnosti i školy toho musí být neoddelitelnou součástí, jinak se nám tento úkol nepodaří splnit

Ladislava Matoušková

SOUTĚŽE V LOŇSKÉM ROCE

O soutěžích ZUŠ na okresních a krajských úrovních jsme psali již v minulých Novinkách. Soutěže však i potom pokračovaly dál a to v nejvyšších ústředních kolech. Vracíme se tedy zpět do loňského školního roku, protože si myslíme, že by byla velká škoda, abychom naše úspěšné žáky a soubory nezmínili.

Maria Sidorova - žákyně klavírní třídy Renaty Pitrové získala čestné uznání prvního stupně.

Velké úspěchy jsme slavili v soutěži

smyčcových nástrojů:

Matěj Milev - viola (Miljo Milev) 3. místo, **Alžběta Čamková** - violoncello (Petr Pitra) 2. místo, **Kristián Šťastný** - violoncello (Hana Janoušková) 3. místo, **Magdaléna Pitrová** - violoncello (Petr Pitra) 2. místo

Do ústředního kola ve hře na kytaru se probojovali **Michael Gerner** a **František Koštejn** ze třídy Pavla Horycha. Oba si ze soutěže přivezli čestné uznání.

Radost nám udělaly i naše soubory.

Big Band ZŠ a ZUŠ pod vedením Milana Krajce i sbor **Zvoneček** se sbormistryní Miroslavou Lendělovou získaly Zlaté pásmo a sbor **Rolníčka** s Miroslavou Lendělovou si z celostátní sborové soutěže v Úničově odvážel Ocenění za interpretaci písně o vrabci Petra Ebena.

Všem oceněným žákům moc gratulujeme

Mgr. Karel Šimandl

VSTRÍČ DIVADLU

I v tomto školním roce pokračujeme v projektu, který jsme pojmenovali „Vstříc divadlu“. Hlavní myšlenkou je probudit v dětech zájem o kulturní akce, a navíc se společně potkávat také jinde, než jen ve školním prostředí. Mám radost, že návštěvnost divadla stále stoupá a sami děti se

ptají, jaké představení je bude čekat v dalším měsíci. V září jsme navštívili v počtu 14 koncert Ivana Mládka, v říjnu nás čekaly dvě akce. Na Cirk La Putyka nás šlo 38 a na jazzový koncert 17. A ptáte se, co naše děti čeká v listopadu? Zvu vás tentokrát na operetu E. Kálmána Čardášová prin-

cezna, která proběhne v úterý 21. 11.

Znovu připomínám, že nabídka představení je vyvěšena v prvním patře na II. stupni. V případě zájmu vám ráda zodpovím jakékoli dotazy. Budu se těšit na naše společné divadelní setkání.

Mírka Lendělová

Adventní koncert

Zveme Vás na tradiční adventní koncert žáků a učitelů ZŠ a ZUŠ Karlovy Vary.

Naladte se svátečně společně s mladými hudebníky, tanečníky a zpěváky, kteří se představí v pestrém programu s vánoční a zimní tematikou.

Vystoupení připravili učitelé ZŠ a ZUŠ Karlovy Vary: Petra Blau, Markéta Odvodyová, Pavla Šemberová, Lenka Sušaninová, Miroslava Lendělová, Vladimíra Hubená, Josefína Severová a Karel Šimandl

Scéna: Vladimír Hřebeňák
Moderátor: Jiří Zeman

Karlovarské městské divadlo
11. prosince 2017 v 16:00 hodin

Vstupenky za 80,- Kč
zakoupíte v pokladně divadla a v kancelářích ZŠ a ZUŠ

Galerie Duhová paleta
ZŠ a ZUŠ Karlovy Vary

ZVĚŘINEC

výtvarného oboru
ZŠ a ZUŠ Karlovy Vary
zahájení

29. listopadu 2017
17.00 hodin

výstava potrvá do 2. ledna 2018

Sokolovská 35
360 05 Karlovy Vary
tel. Galerie: 353 449 131
tel. ZŠ a ZUŠ: 353 447 021
353 447 025

otevírací doba:
PO až ČT 15 - 18 hod.
www.zsazus.cz

ADAPTAČNÍ VÝJEZD 6. TŘÍD

Ve dnech 7. – 9. 9. 2017 se konal adaptační výjezd 6. ročníku na Mariánské v penzionu Dukla. Účastnilo se ho 55 žáků a 3 učitelé. Tato akce sloužila především k tomu, aby se žáci seznámili se svými učiteli a navázali kamarádské vztahy s nově příchozími spolužáky.

Během tří dnů hrály děti různé hry, při kterých měly možnost se vzájemně lépe poznat, poznat samy sebe, spolupracovat v týmech, zvolit si třídní samosprávu a sestavit společná pravidla chování. Hezké počasí jim také umožnilo seznámit se s nejbližším okolím a zahrát si netradiční hry.

Výjezd 6. tříd se v naší škole uskutečnil po desáté. Měl přínos nejenom pro žáky, ale zejména pro třídní učitele.

Zpracovaly
Hana Sarkisová
a Monika Lesserová

Hodnocení žáků:

Kateřina Hauerová (6. A)

Adaptační kurz byl nejen zábavný, ale i naučný a seznamovací. Když jsme na něj přijeli, měla jsem trochu divný pocit, jaké to tam bude. Ale nakonec se mi tam tolik líbilo, že se mi nechtělo ani odjíždět. Náš holčičí penzion se jmenoval Dukla. Tam spaly jen holky a paní učitelky třídní, kluci byli ubytováni v penzionu XXL a byl tam s nimi i pan učitel Dyk. Dohromady jsme se scházeli ve společenské místnosti, hráli jsme různé hry a více jsme se poznávali. Chodili jsme také ven, např. na dlouhou procházku na Popovský vrch. Za sebe můžu říct, že to byl nejlepší výlet, na který se kdy se třídou jelo. A moc se těším i na další společné výlety.

Kašpar Kučera, Helena Bartošová (6. B)

Ve čtvrtek 7. září jsme vyrazili od školy na adaptační výjezd 6. tříd. Po ubytování jsme se vydali na Popovský vrch, kde na vrcholku stály dřevěné kříže. Byl to náročný výšlap, ale rozhled stál za to. Pořád jsme hráli různé hry, které nás všechny moc bavily. Poznali jsme nové spolužáky a novou paní učitelku. Také tam dobře vařili. Večer jsme se o zábavu střídali - jeden večer bavila hrami paní učitelka nás a v pátek naopak my ji. Budoucím šestákům adaptační výjezd určitě doporučuji, zažijete něco nového, spoustu legrace. Hned bych si to všechno zopakovala.

ŠKOLNÍ DRUŽINA

Letošní školní rok jsme zahájili rozšířením o jedno oddělení, odchodem paní Štěpánové na mateřskou dovolenou a příchodem nových vychovatelek. Paní Lenka Flekačová a Monika Macháčková se aktivně zapojily do plánovaných akcí naší družiny, které máme pro děti připravené na celý školní rok. Podrobnější přehled o jednotlivých akcích je k dispozici na internetových stránkách naší školy. Tam také budou postupně doplňovány fotografie.

V dubnu 2018 nás čeká v pořadí již třetí výstava v galerii Duhová paleta. Opět budeme kreslit, stříhat, lepit a sestavovat zajímavé věci. Nápad-

nosti a šikovnosti dětí využila paní vychovatelka Macháčková a přihlásila je do soutěže ROK DĚE s Ovečkou z Děčka. Výsledkem jejich snažení bylo natočené video s názvem Učitelka tance, které do soutěže odeslala. Děti se svým videem vyhrály. Gratulujeme a děkujeme třídě 2. A, nejvíce vítězné skupině - Líze Sherman, Terezce Mazurkové, Vítkovi Petříkovi, Alanovi Dvořákovi, Darince Semencové a Emičce Kraftové.

Video je možné shlédnout na stránkách decko.ceskatelevize.cz pod názvem ZŠ a ZUŠ Šmeralova.

Ladislava Matoušková

ZPÍVÁNÍ S NEJMENŠÍMI

V tomto školním roce jsme otevřeli nový pěvecký kroužek, který se měl původně zaměřit na malé zpěváčky ve věku 4 až 6 let. Jelikož byl velký zájem i u mladších dětí, zapsali jsme i malé tříleté talenty. V současné době „Zpívání s nejmenšími“ navštěvuje 12 dívek a 5 chlapců. A musím říci, že práce s těmito dětmi je pro mě samotnou velice přínosná. Setkáváme

se každý čtvrtek v 16.15 a během 50 minut si stihneme nejen zazpívat, ale také zatancovat či zahrát na hudební nástroje. První koncert nás čeká 11. prosince v Karlovarském divadle, na který vás samozřejmě srdečně zveme. A pokud by se k nám chtěl někdo přidat, budeme moc rádi.

Mirka Lendělová

PŘEDMĚTOVÉ SOUTĚŽE ZŠ

Ve školním roce 2016/2017 naši žáci školy úspěšně reprezentovali školu v předmětových soutěžích v rámci okresu i v rámci Karlovarského kraje.

Své znalosti si změřili nejen s žáky ostatních ZŠ, ale i gymnázií.

Ze všech dětí, které naši školu reprezentovaly, bych ráda zmínila alespoň ty, kterým se podařilo probojovat až do krajského kola:

biologická olympiáda kategorie C:
Jana PŘISTOUIPOVÁ (4. místo)

chemická olympiáda:
Jana PŘISTOUIPOVÁ (13. místo)

olympiáda v českém jazyce:
Jamaica KINDLOVÁ (7. místo)

celostátní kolo olympiády v anglickém jazyce kategorie II. A
Melinda LICOVÁ (3. místo).

Ostatním žákům bych chtěla poděkovat za účast.

Poděkování patří také všem pedagogickým pracovníkům, kteří své žáky na soutěže připravovali.

Mgr. Eva Havlenová

JE TO EKO-LOGICKÉ?

Je příjemné zářijové odpoledne. Po „Masaryčce“ jde chlapec ve věku asi 10 let. Rozbaluje sušenku, zálibně si ji prohlíží a ve chvíli, která připomíná záběr z reklamy a kdy se sušenka poprvé dotkne jeho rtů, tak současně s labužnickým přimhouřením očí upustí chlapec obal od oné pochutiny na zem. Okolo něj procházející mladá paní hoča slušně upozorní:

„Chlapče, něco ti upadlo.“

Chlapec se zmateně rozhlédne a odpoví „Ne, neupadlo.“

Paní vlídně odpoví: „Ale ano, ten papír od sušenky.“

Chlapec pohotově reaguje: „Ten jsem zahodil. Už ho nepotřebuju.“

Paní stejně pohotově, ovšem již nevlídně, použije rodičovskou formulu: „Děláš si

srandu? Kde jsi to viděl, odhazovat odpadky na zem?“

„U mámy,“ odvětví upřímně hoch.

Paní tedy improvizovaně zasupluje výchovnou funkci rodiče a hlasem, který nesnese odpor, ulehčí chlapci rozhodování, co s obalem od sušenky bude dál: „Padej s tím do koše. Je tři metry za tebou.“ A nesmlouvavým pohledem hoča doprovodí až ke koši.

Mnohé z vás zřejmě napadne: NĚCO JE ŠPATNĚ! A máte pravdu. Ale co je špatně? Rodina má dítě VYCHOVÁVAT k tomu, co je správné, nebo alespoň společensky uznávané jako norma. Tedy normální. Škola má VZDĚLÁVAT. A to i v oblasti, kte-

ré jsme dříve říkali ekologie a kterou někdo považoval za samozřejmost, jiný věděl, že něco takového existuje, a jiní o ekologii snad ani neslyšeli. V současné době škola plní ze zákona mnoho funkcí a jednou z těch, o které se málo ví, je právě působení při vzdělávání, výchově a osvětě v oblasti environmentální. Málo se o ní ví proto, že tato oblast není prioritou v politice, v hospodářství, ve sdělovacích prostředcích. A proto není prioritou ani ve školách. Zatím.

Naše škola v současné době chystá výrazný kvalitativní posun v této oblasti. Uvědomujeme si, že žijeme v jednadvacátém století, a disponujeme technologiemi, které nám v ochraně životního prostředí mohou velmi pomoci, nebo také velmi uškodit. Stejně tak víme, že jsou to lidé, kteří tyto technologie používají a že těmito lidmi jsou i žáci naší školy. To oni budou za pár desítek let posuzovat, zda naše generace udělala vše, co mohla, a v době, kdy byl ten správný čas, aby jim zprostředkovala uvědomění důležitosti zdravého životního prostředí pro zdravý život.

A vy, vážení čtenáři, nám v tom můžete hodně pomoci. Jak? O tom se dozvíte v dalším, tedy jarním vydání našich školních novinek.

Mgr. Marek Šír,
koordinátor EVVO

HISTORICKÁ EXKURZE - TEREZÍN 2017

9. června 2017 jsme my devátáci společně vyrazili na tradiční historickou exkurzi do Terezína. Počasí nám vyšlo a my jsme v 7 hodin ráno vyjeli s dobrou náladou směr severní Čechy. Po dvou hodinách jsme konečně dorazili do cíle, tedy do Terezínské pevnosti. Malou pevností nás provedl sympatický průvodce, který nás seznámil s historií tamějšího místa. Prohlídka v nás vyvolala různorodé pocity, které se ještě umocnily návštěvou

terezínského krematoria a židovského hřbitova.

Znavení tímto zážitkem jsme opět nastoupili do přehrátkového autobusu, který nás zavezl pod horu Říp. Nedobrovolně jsme se vydali vzhůru, což nás stálo většinu zbývajících sil. Po namáhavé túře jsme konečně vystoupali na vrchol, kde na nás čekalo příjemné občerstvení v místním stánku a také zasloužený odpočinek.

Rotunda svatého Jiří nás uchvátila

stejně jako velkolepý výhled do kraje. Cesta dolů už byla o něco klidnější a méně vyčerpávající. Unavené žactvo naložil autobus a vyrazil s námi na zpáteční cestu. Bohužel nás zdržela dlouhá kolona, ale nakonec jsme všichni dorazili šťastni a plní dojmy domů.

Za deváté třídy
Anežka Strnadová
a Jamaica Kindlová

Žáci devátých ročníků u Rotundy svatého Jiří na hoře Říp

Základní škola a základní umělecká škola Karlovy Vary, Šmeralova 336/15, příspěvková organizace, 360 05 Karlovy Vary.
Jazyková úprava: Mgr. Pavlína Harcubová, grafický návrh: Mgr. Jitka Barochová, sazba a grafická úprava: Bc. Jan Tumpach, DiS.
Vytiskla tiskárna Median s.r.o.

VZPOMÍNKY NA PRÁZDNINY - NEJ ZÁŽITKY, KTERÉ SE STALY, NEBO MOHLY STÁT... NAPSALI ŽÁCI AUTORSKÉ TVORBY LDO POD VEDENÍM MGR. ŠTĚPÁNKY KAČEROVÉ LOVACKÉ

Byl večer po dost náročném dni. Vedoucí nás zavolali a řekli, že se máme umýt, převléct na spaní a dát si do batohu oblečení na další den. A že si máme přibalit baterku, spacák, karimatku, teplou mikinu a boty do vody. Divili jsme se, ale vedoucí nám k tomu nechtěli nic říct. I já s Honzou jsme byli zvědaví, ale nechali jsme se překvapit.

Konečně jsme se dočkali. Zavedli nás na vyvýšenou louku, odkud byl nádherný výhled. Už nám to začínalo být jasné, jen nám stále nešly do hlavy ty boty do vody.

Po setmění jsme zalezli do spacáků a na čerstvém vzduchu rychle usnuli. Byla jsem právě uprostřed nádherného snu, když mě vedoucí vzbudili. Vysvětlili mi, že všichni už byli na výpravě a že na mě zbyl Honza. Byla jsem docela ráda, že to není někdo jiný. Za chvíli mě hlavní vedoucí přišla popohnat, že na mě Honza čeká. Překvapilo mě, že si mám sebou vzít boty do vody, ale bez otázek jsem poslechla. Ve tmě jsem uviděla člověka se svíčkou a tak jsem k němu zamířila. Čekal tu i můj doprovod. Bylo mi líto, že si sebou nemůžeme vzít baterku, ani svíčku. No a mobily nám stejně zabavili. Popoháněli nás, ať jdeme po fáborcích. Po fáborcích ve tmě?! Moc vidět opravdu nebyli. Už jsme šli docela dlouho, když jsme objevili další u staré, opuštěné kůlny. Ale ukázalo se, že je to jen kus hadru na větvi stromu. V tu chvíli jsme nevěděli už ani cestu nazpět. Radili jsme se co teď, když se mezi harampádím něco pohnulo. Strašně jsme se lekli a utíkali pryč. Doběhli jsme k řece.

Došlo nám, že to mohli být vedoucí a že se držíme za ruce. Vydali jsme se dál a přebrodili řeku. Byla dost hluboká, Honza mě musel vzít na ramena a já měla nad hlavou svetry. Na druhém břehu nám došlo, že tudy jsme jít určitě neměli. ZTRATILI JSME SE! Museli jsme se pokusit najít cestu zpět. Šli jsme chvíli podél řeky a pak ji zase přebrodili. Tady byla jen po kolena! Vyšli jsme z lesa a poznali louku, na které jsme spali. Spadl nám kámen ze srdce. Vedoucí jsme oznámili, že jsme se vrátili z bojovky. Trochu se divila, že je Honza celý mokrý, ale na nic se nevyptávala. Zalezli jsme do spacáku a dlouho přemýšleli nad tím, co nás v lese vylekalo. Asi se musím smířit s tím, že se to nikdy nedozvím...

Verunka Kopecká, 12 let

Byly prázdniny, už nějakou dobu, a zatím nic moc. Většinou jsem hrál na počítači. Až jednoho dne... Nejdříve to byl den, jako každý jiný. Ráno jsem vstal, nasnídal se, proběhla nějaká ta hygiena. Sedl jsem si k počítači a hrál nějaké hry. Ale pak, pak nastal okamžik, který mi mohl navždy změnit život. Vypadl internet. Ve zmatku jsem začal vypínat a zapínat router od wifi. Neúspěšně. Nikdo nebyl doma, tak jsem to neměl komu říct. Z druhé strany routeru bylo číslo operátora a tak jsem tam zkusil zavolat. „Jde o větší výpadek, teď s tím nic neuděláme,“ odpověděli na mou otázku.

Chvilí jsem seděl na židli, pak si lehl. Pomalu přicházel pocit nudy. Co jsem dělal, když jsem ještě tolik nehrál na počítači? Koukal na televizi?

Šel jsem a snad poprvé v životě sám od sebe zapnul televizi. Bohužel dávali jen pořady jako Soudkyně Barbara, a to mě fakt nezajímá. A tak jsem to radši vypnul a šel do svého pokoje. „Mám tu hrozný bordel“, všiml jsem si a začal sám od sebe uklízet. Když bylo uklizeno, vzal jsem psa a vydal se ven.

Procházel jsem přírodou nedaleko od našeho domu a já si všímал věci, kterých jsem si nikdy předtím nevšiml. Vůbec jsem nevěděl, nebo už zapomněl, jak je tu krásně. Objevil jsem nádherné lesní zákoutí a dokonce uviděl divočáka. Nejdříve jsem měl strach, že na mě zaútočí, ale zůstal klidný. Přistoupil jsem trochu blíž, psa jsem měl na vodítku, tak zůstával také v klidu. Chvilí jsem ho pozoroval, on si prohlížel nás a pak odběhl.

Procházel jsem kolem potoka, kde bylo jako v pohádce a málem měnil názor na PC, když vtom zavzvonil můj mobil. Volal kámoš. „Kde jsi? Víš že internet už víc jak dvě hodiny funguje? Za deset minut na Skypu, ok?“

Spěchal jsem tedy domů. Od té doby jsem venku nebyl.

Matěj Lesser, 12 let

Byl horký prázdninový den a já měla na návštěvě svou nej kamarádku Alžbětu. Nevěděly jsme co dělat a tak jsme si začaly házet s mým plyšovým psem, kterého měla už moje babička.

Házely jsme si a já si říkala: „Proč je jen plyšový? A ne skutečný?“

Usilovně jsem o tom přemýšlela a najednou, když ke mně plyšák právě letěl, byl o hodně větší. A když ke mně doletěl, byl mockrát těžší, takže jsem s ním upadla na zem.

Když jsem se vzpamatovala, místo plyšového psa jsem před sebou viděla pejska živého! Ale nebyl to ledajaký pes, měl ptačí křídla. Ukázal čumáčkem na mě a na Alžbětu a potom na svá záda. Ve skutečnosti tím chtěl říct, že bychom si mohly sednout na jeho záda a proletět se. Nadšeně jsme s Alžbětou přikyvovaly, že ano. Nasely jsme a letěly...

Dnešní den se stal tím naším nejoblíbenějším, nejšťastnějším dnem. Ale víte co je dobrá zpráva? Když pejsek umřel, změnil se opět v plyšového psa, s kterým jsme si mohly zase hrát. A až budeme dospělé, dáme ho svým dětem a oni zase svým a tak dále...

Anička Laštůvková, 12 let

Užíval jsem si prázdniny. Konečně, po těch 330 dnech školy. Přemýšlel jsem, co budu dělat. Spustil jsem hru a uslyšel, že je někdo na chodbě. Rozrušilo mě to. Vždy mě zajímá, kdo jde zrovna po chodbě. Koukl jsem do kukátka a uviděl mámu. Otevřela a lekla se mně. „Šel jsem jen na záchod...“ říkal jsem, ale máma mi skočila do řeči: „Pojedeme do Itálie, jdi balit!“

Než jsem se nadál byli dvě ráno, já naházel do auta svou hromadu kufrů a jeli jsme na letiště Václava Havla.

I když bylo v Itálii veliké horko, já si svou mikinu a kanady nesundal. U hotelu bylo plno tobogánů a velké slané moře s obrovskými vlnami. A k němu vedlo mezi skalami 250 schodů. Spočítal jsem je. Hned jsem si koupil síť, nalovil pár krabů a šel se potápět do bazénu. Když jsem se vynořil, všude kolem bylo plno krve a chvilku na to přiletěl vrtulník. Jeden kluk skákal do nafukovacího kola v bazénu, netrefil se a rozbil si hlavu. Už jsem ho neviděl. Pak už bylo jen slunce, voda a spousta jídla, i veliký mečoun s pomerančem napíchnutým na meč...

Míra Marek, 12let

Jednoho krásného slunečného dne jsme dostali zprávu od hlavního táborníka, že půjdeme velkou túrou do Manětína. Tak jsme si šli sbalit batohy a about si pevné boty. Vzala jsem si s sebou telefon, protože vím, že v Manětínské zahradě je wifi. Cestou tam jsme procházeli pár brodů, ale kluci nás přenesli. Když jsme tam konečně došli, vedoucí si nás přepočítali.....Bylo nás přesně tolik, kolik nás mělo být a tak jsme se konečně mohli rozdělit do skupinek, jak jsme chtěli. S holkama jsme chtěli jít do pizzerie, kam chodíme tradičně, ale bohužel, měli zavřeno. Tak jsme se rozhodli jít do zámecké zahrady. Po dvou hodinách nás vedoucí zavolali a oznámili nám, že se budeme vracet do tábora.....Jenomže, každý si chtěl ještě něco koupit a tak jsme vyrazili až po nějaké době a vedoucí nás zapomněl spočítat.....Když jsme dorazili do půlky cesty, začali nás dělit do dvou skupin. Na ty, co už chtěli jít do tábora a na ty, co si cestu chtěli ještě prodloužit. A v tu chvíli si vedoucí teprve všimli, že nám někdo chybí!!! Nějaká Bára...No já si chtěla ještě cestu prodloužit, přidala jsem se k mojí kámošce. Jenže to jsme netušili, že budeme muset jít brodem až do tábora. Řekou Střelou. Obě dvě jsme měli pevnou obuv, takže úplně mokré boty. Jak jsme šli vodou dál, postupně stoupala až skoro po krk. Proud nás nadnášel až do tábora... Když jsem vylezla z vody, uvědomila jsem si, že mám v batohu telefon!!! „Mamka mě zabije“, vyděsila jsem se. Rychle jsem se podívala do tašky a vytáhla telefon!!Naštěstí se mu nic nestalo, jak byl zabaleny v mikině... Ani nevíte, jak se mi ulevilo. A ta Bára? Nakonec se zjistilo, že byla dávno v táboře.

Kačka Mikešová, 13 let

Prázdniny byly v polovině a já nevěděl, co zrovna dělat. Vzpomněl jsem si na Autorskou tvorbu a rozhodl se vymyslet povídku.

Hustým temným lesem vede stezka a po ní jde elf. Má na sobě bílý oblek, vyšívaný zlatými nitěmi. V rukách drží velkou dřevěnou hůl. Má špičaté uši a dlouhé hnědé vlasy, na hlavě stříbrnou čelenku s drakohamy.

U dveří do krypty stojí muž, celý v černém.

Privítal elfa a pověděl mu o ohavných tvorech obývajících tento les. Pověděl mu také o obludách, žijících v kryptě. Ale elf přesto vstoupil do krypty. Nemohl jinak. Bylo tam šero, stěny umatlané od jakési bílé tekutiny. Šel dál a dál, prostor byl stále temnější, užší a špinavější... Až konečně našel, co hledal. Velký stříbrný kastrol věčného vaření. Sebral ho a utíkal pryč. Věděl, že je tu spousta pastí a tak utíkal, co nejrychleji mohl. Uf, stihl to, všem pastem unikl.

Po několika hodinách došel do města Elfů, svého domova. A založil si restauraci, ale to už je jiný příběh.

Gleb Androsov, 12 let

Moje mamka pracuje na policii v Karlových Varech. Má strašně fajn kolegy, pořád se něco pořádá.

Ke konci prázdnin jsme se domluvili, že pojedeme na rafty. Vlakem jsme dojeli do Lokte a nalodili se. Vešli jsme se do dvou, já byla na jednom z raftů háček. Hlíдалa jsem, jestli nenajíždíme na kámen, což mi moc nešlo... Ale k tomu se dostanu.

Za mnou seděl „velkej Románek“, kterej vůbec nepádlolal! To bylo strašný! A vykouřil za plavbu dvě krabičky cigaret! Vedle něho seděl jeho syn s autistickou poruchou, který se kvůli tomu pořád chová jako dítě. A vzadu seděl kormidelník Milan, který měl dceru v druhém raftu. Pořád něco potřebovala, byla strašně otravná. V druhém raftu vedle ní seděla moje mamka, ta musela mít nervy... „Radší“ hned vypadla na prvním jezu, namočila si kalhoty, které ji málem uplavalaly... V druhém raftu byl jako háček můj brácha, pak tam byl „malej Románek“ a zezadu vykukoval Jiřík, vůdce celé výpravy.

Do raftu mě už asi nikdo nikdy nevezme... Pořád jsme byli pozadu, pořád se někde zasekávali. A pořád jsem slyšela:„,To nemůžeš koukat dopředu? Ten kámen byl tak nad hladinou, že bych ho viděl už z 50 metrů!“

Ale já je prostě neviděla!

Když jsme sjížděli u Varyády, v oddělené části pro vodáky, zasekli jsme se tam a do raftu se začala valit voda. Co nebylo v sudech, začalo plavat pryč... Nakonec jsme všechno pochytali. Skoro všechno. Uplavalaly mi boty! Vylovila jsem je až na konci naší cesty, proud je nesl kousek vedle nás. A tím skončil náš den RAFTĚNÍ.

Verča Petržilková, 13 let

Byly prázdniny, já byl doma a létal s dronem. Najednou jsem vylétl moc daleko a vysoko. Zmáčkl jsem tedy automatický návrat, ale nefungovalo to. Zkoumal jsem ovladač, nedával pozor a málem spadl do potoka. Konečně jsem dron zvedl, když vtom... vybitá baterie!!! A dron někam zmizel.

Šel jsem ho hledat. Šel jsem a šel, ale pořád jsem ho nemohl najít. Až jsem něco uviděl, šel jsem tím směrem a BUM!

Probudil jsem se po nějaké době, slunce už pomalu zapadalo. Motala se mi hlava a tak jsem se prohlížel, jestli nemám následky. Asi nic, tak jsem se chtěl zvednout a porozhlédnout po tom dronu. Ale když jsem se zvedl, PRÁSK a AU! Moje noha! Nemůžu chodit! Asi mám zlomenou nohu. Volal jsem, ale poněvadž jsem byl daleko, nikdo mě neslyšel. Co teď? Co udělám? Musím si nějak poradit. Nemůžu chodit, ale můžu se plazit. Plazil jsem se směrem domů, ale po nějaké době už jsem nemohl dál. A už byla tma. Rozhodl jsem se, že musím rozdělat oheň. Konečně se povedlo, už se rozhořival. Naházel jsem na sebe trávu a nějaký listí, aby mi nebylo zima. Usnul jsem. Když jsem se ráno probudil, měl jsem hrozný hlad. Kolem jsem našel nějaké houby a opekl je jako buřty. Nasbíral jsem i nějaké borůvky. Když jsem se posilnil, našel jsem větev a udělal si z ní hůl. Dobelhal jsem se k vesnici...

Našli mě nějací lidé v bezvědomí a zavolali sanitku. Ležel jsem v nemocnici se zlomenou nohou a nějakými divnými příznaky, snad ozáření...

Honza Tolar, 12 let

Na začátku prázdnin jsem jela se svou nejlepší kamarádkou Terkou k moři do Itálie. Z mořské vody nás sice bolely oči, ale bylo to super. Byly jsme v moři skoro pořád. Dávaly jsme si výbornou zmrzlinu, probíraly se stánky s oblečením, užily si loutkové divadlo. I když v Italštině.

Jednoho dne jsme chtěly jít do bazénu, ale bazén byl zavřený. Všude byla krev, nesmělo se tam. Netušily jsme co se stalo, a tak jsme šly zatím na oběd. Dala jsem si výborný salát, na který jsem se těšila. Vtom mě Terka upozornila, že je v něm moucha. Ještě že mám tak super kamarádku, která si toho všimla.

Po obědě jsme se dozvěděli, že si v bazénu uděl něco s nohou nějaký kluk. Byl pořád zavřený a tak jsme šly nakoupit nějaké dárky. Koupila jsem dárek mamce.

Když byl bazén v pořádku, skákaly jsme do něj a Terce se vždy sundaly plavky. Večer jsme šly jako každý den na zmrzlinu. Terka si dala pistáciovou, já smetanovou. Byla výborná! Moc jsme si to užily, snad si to někdy zopakujeme.

Anežka Beránková, 13 let

Jako už několikátý rok i letos jsme stanovali s kamarády okolo mých narozenin. I když pár dní před tím přišlo a byla docela zima, na to, že bylo léto, nám se počasí vydařilo. A tak jsme tradičně byli hlavně v bazénu. Skákali jsme, stříkali po sobě vodními zbraněmi a podobně. Vyzkoušeli jsme také moje solární produkty, které jsem dostal k narozeninám.

Když jsme dávali půlnoční koupel, spadl nám ručník do bazénu. A to se nějak zalíbilo našemu psovi, který vypadá spíš jako medvěd a stejně takovou má i sílu. A ručník jím byl potrhán. Pak nám ukradl kukuříčnou semínka, nenechal si je vzít a snědl je a později i medvídky Haribo.

V noci, nebo spíš k ránu, když jsme spali ve stanu, nás vzbudilo nějaké škrábání a kousání. Vzbudil se i jeden z kamarádů a oba jsme přemýšleli, co je to asi za zvíře. Chtěli jsme si na něj posvítit solární baterkou, kterou jsem dostal, ale neměli jsme odvahy. Co když se to zvíře rozzuří? A tak jsme se nedozvěděli, kdo nás to v noci navštívil.

Když kluci odpoledne odjížděli, začínalo se zatahovat. A večer už zase přišlo.

Sebastien Jaromír Kačer, 13 let

Yumi šikanovali ve škole dvě holky. A tak si o prázdninách řekla, že vyvolá démona, který ty dvě potrestá. Večer si na podlahu nakreslila pentagram a dala na něj svíčky. Doprostřed položila knihu a začala vyvolávat. Když řekla poslední slovo, pentagram se rozsvítil. Vyšlo z něj něco malého, černého, s červenými očičkami, rohy a ocáskem. Podalo to Yumi dopis s pekelnou pečeti, Yumi ho otevřela a četla: „Děkujeme, že jste využili služby Temný s.r.o....bože to je dlouhý.... výrobek nelze vrátit....bože proč to mám celý čist...“ podpis Temný.“

Yumi se otočila na démona a ptala se ho, jestli umí něco, co by ty dvě mohlo zničit. Ale démon nic neuměl, kromě skoro stojky.

Smutná Yumi si sedla na postel a přemýšlela. Démon si k ní sedl s tužkou a papírem a nakreslil ty dvě, jak brečí nad rozmazaným make-upem, na rozpálené zemi v pekle. Yumi se na něj usmála. A od toho večera se z nich stali přátelé, ti pekelní.

Štěpánka Bošková, 13 let

Bylo 23. 7., den mých narozenin. Moc jsem se těšila, až se vzbudím a uvidím vedle sebe mého plyšového medvídka.

Ale místo toho bylo vedle mě něco zvláštního. Kus papíru s nějakými čísly. Stálo tam: 12-16-22-12-15-10 50-5 4-16 27-12-21-10-15-5. Netušila jsem, co to má znamenat, tak jsem šla hledat rodiče. Ale byla jsem v šoku! Nikoho jsem nemohla najít! A tak jsem se vrátila k onomu papírku a najednou mi něco došlo. Co kdyby to byla šifra?

A tak jsem postupně začala všechna čísla nahrazovat písmeny a dostala jsem z toho vzkaz: „Koukni se do skříně.“ A tak jsem šla k mojí skříně, stejně mi nic jiného nezbývalo. Když jsem ji otevřela, vyskočil na mě brácha a zařval: „Překvapení!“

A já z něj málem dostala infarkt! Ale aby toho nebylo málo, nečekaly tam s ním dárečky, ale další šifra! A tak jsem postupně řešila šifry čím dál tím těžší. Ale motivovalo mě to, že už určitě brzy najdu rodiče a své dárečky.

Konečně jsem se dočkala, najednou už tam nebyla další šifra, ale výkřik mé rodiny: „Všechno nejlepší!“

A takto vlastně začala má posedlost šiframi a proto považuji tento prázdninový den za nejzašifrovanější.

Hanka Vejlupeková, 13 let

Tyto prázdniny byly náročné.

Doma jsme rekonstruovali a brigáda mi nedala za celý měsíc ani chvilku pro sebe. Proto jsem byla nadšená, když jsem konečně našla čas před začátkem školy a domluvila se se svou kamarádkou na alespoň jednu letní noc mimo město. Podařilo se nám najít levný kemp nedaleko, v lesích. Pokoje v menších chatkách vypadaly celkem čistě, recenze sice nebyly moc pozitivní, ale vzhledem k naší finanční situaci jsme si ani lepší dovolit nemohly.

Do kempu jsme přijeli ještě ráno. Měli jsme zůstat pouze jeden den s přespáním a tak jsme si plánovali den užít, co nejvíce jsme mohly. Jenomže, už po příjezdu se plány začaly rychle kazit. Byl konec prázdnin a proto bylo všude většinou prázdné. Rádio v jídelně hrálo staré písničky samo pro sebe, dětská houpáčka se pomalu a osaměle houpala u dětského hřiště, voda v bazénu chladla a zelenala. A ke všemu se začal zvedat vítr, kazící teplé počasí kolem nás. Přesto jsme si nenechali zkazit náladu, den jsme se snažili užít, jak se dalo.

Pak ale nastal večer. Většina rodin odjížděla, v kempu zbylo ještě méně lidí, než předtím. Když jsme se vrátili, obě jsme si všimly strašného zápachu z kuchyně. Snažili jsme se najít jeho zdroj, ale nic jsme neobjevily. Všechno bylo na svém místě, nikde žádné zbytky nebo špina, která by to mohla způsobovat. Na konci kuchyně byly rudě červené závěsy, ty jsme se ale rozhodly ignorovat. Zdálo se, že za nimi je pouze stará, dřevěná zeď. Rozhodly jsme se kuchyni na noc zamknout a ignorovat neznámý zdroj zápachu.

Má kamarádka usnula okamžitě, než jsem se stačila na něco zeptat. Já ale usnout nemohla, uvědomovala jsem si, že je nás jen pár lidí v kempu uprostřed lesů... Ta myšlenka mě stresovala víc, než cokoliv jiného. Čas utíkal trýznivě pomalu, odpočítávala jsem každou sekundu, zatímco hodiny nad našimi postelemi tikaly, sem a tam. Po delší době jsem to vzdala a rozhodla se dojít pro sklenici vody na uklidnění. Jenže to znamenalo cestu do kuchyně. S povzdechem jsem vstala a vydala se opatrnými kroky ke dveřím. Rychle jsem je otevřela a vběhla dovnitř, abych je hned za sebou zavřela a nezbudila zápachem kamarádku. Uvnitř jsem se snažila jednat rychle. Když jsem se natahovala pro skleničku, všimla jsem si něčeho zvláštního. Pod kuchyňskou linkou ležl šváb, směrem ke starým závěsům. Rudě červené závěsy se jemně zachvěly a já viděla zlomyslnou tmou uvnitř. Rozhodla jsem se to ignorovat a začala natáčet vodu z vodovodu. Vtom se závěsy znovu zachvěly. Podívala jsem se zpět a spatřila mnohem více švábů, lezoucích kolem. Přišlo mi zvláštní, proč lezou k prázdné zdi? Přistoupila jsem ke směru jejich cesty a jeden závěs opatrně nadzvedla. Švábové a jiní brouci se plazili kolem zdi v hejnech, obzvláště kolem kliky na levé straně, kde prolézaly klíčovou dírkou. Počkat, kliky? Odpoledne jsme si nevšimly, že za závěsy není pouze prázdná zeď. S nervozitou a odporem jsem se blížila ke dveřím. Těsně u nich jsem se zastavila, zápach se zhoršoval. Začínal připomínat něco shnilého a starého.

V hlavě se mi okamžitě začaly hromadit vzpomínky z předvídatelných hororů, co může být za těmi dveřmi. Mrtvé hniající zvíře, možná dokonce člověk... Co když se tu něco stalo? Potlačila jsem tyto absurdní myšlenky a vzala za kliku. Při otevření se mi zjevil odporný výjev. Zdi byly shnilé, obrostlé světlými rostlinami, pach byl nesnesitelný a uprostřed místnosti ležela hromádka něčeho. Nemohla jsem to rozpoznat, tma pobírala vše kolem, ale má představivost pracovala na plné obrátky. V tu chvíli to mě hlavě došlo, tvar připomínal schouleného člověka, na konci se daly tušit konečky prstů. Ztuhla jsem. Když jsem přemohla šok, zabouchla jsem dveře a vyběhla z kuchyně.

Stále v šoku jsem stála před zavřenými dveřmi kuchyně, pozorujíc tmou v pokoji. Naštěstí má kamarádka spala v klidu a nic netušila. Snažila jsem si probírat mé zjištění a vydala se zpátky ke své posteli. Zbytek noci jsem strávila přemítáním. Byla tam opravdu mrtvola člověka? Stalo se tu něco? Co je tohle za místo? Nakonec jsem vyčerpáním usnula.

Ráno jsem se probudila první. Chvilí mi trvalo, než jsem si uvědomila události minulé noci. Sluneční světlo zaplňovalo místnost. Rozhodla jsem se probudit svou kamarádku a svůj objev jí ukázat. Možná jsem měla včera v noci jen vidiny. Možná koukám moc na horory. Vydaly jsme se zpět do kuchyně. Nervozita vítězila nad mým logickým uvažováním a tak jsem s jejím pobízením nadzvedla závěs a snažila se najít kliku. K mému zděšení jsem ji nenašla. Ale přece tam v noci byla! Kamarádka na mě koukala jako na blázna a ptala se co hledám. Vtom zakřičela. Nadskočila jsem a otočila se. Ukazovala na podlahu. Šváb se pomalu plazil ke zdi, kde jsem stála. Chodil po staré dřevěné zdi jakoby nic až najednou zmizel v nějaké škvíře. Kamarádka to uzavřela, že stará shnilá zeď musí být zdroj toho záhadného zápachu. Ale já ji moc nevnímala. Proč by najednou ta klika zmizela? Mohl to být jeden z mých šílených snů, třeba přece jen se zajímám až moc o horory. Nezbývalo mi nic jiného než s ní souhlasit a svěst ten zápach na zeď za závěsy.

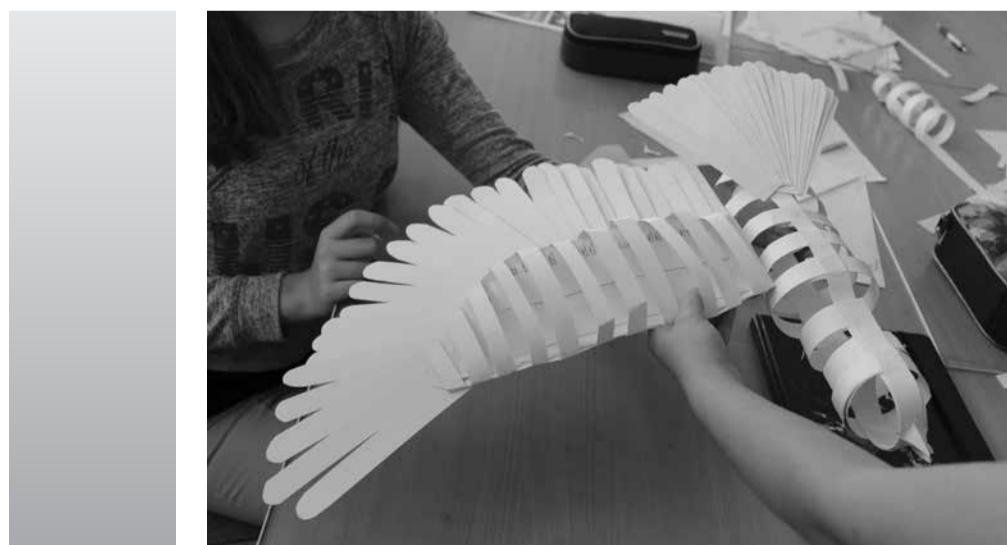
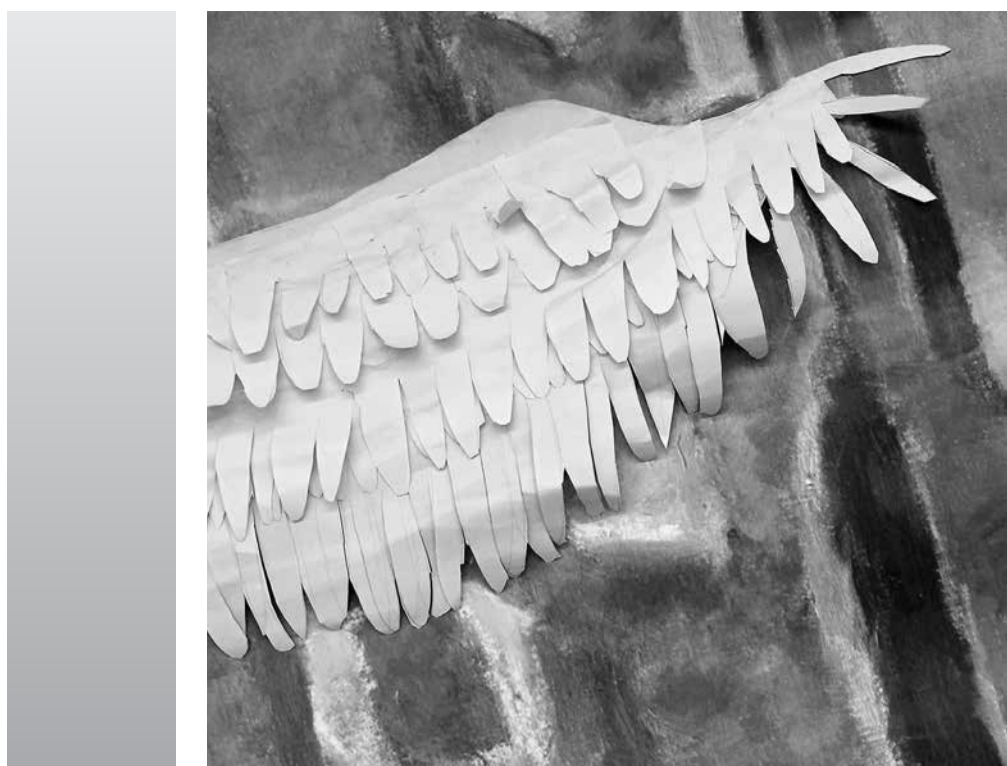
Z kempu jsme odjížděly docela zklamané. Celou cestu jsem ale stejně nedokázala pustit z hlavy, co to vážně bylo asi za těmi rudými závěsy. Byla to opravdu jen moje představivost?

Kiki Hluchá, 16 let

Během letošních letních prázdnin se toho stalo opravdu hodně. Podařilo se mi zničit bratrovo kolo, málem se utopit při vypadnutí z lodí, podívat se do bezedné propasti... To kolo, to se stalo na výletě ve skalách, když jsem ho omylem shodila ze svahu při jedné z našich zastávek. Potom jsem se utopila... Teda ne, neutopila, ale bylo to o fous. Jeli jsme na raftu na řece ve Slovinsku a ten se s námi převrhl, a spadl přímo na mě! Naštěstí mě táta vytáhl a všechno dobře dopadlo. A ta propast... To se stalo na nejhezčím výletě z celých prázdnin.

Na začátku srpna jsme já a moje máma jely na deset dní do Pyrenejí. Bylo to úžasné. S cestovní kanceláří CK Mundo, která je opravdu vyhlášená a já už teď vím proč, jsme projeli Francii a Španělsko a dostali jsme se na tolik zajímavých míst, že bych tam hned jela znovu. Viděli jsme „Ztracenou horu“, Monte Perdidu, která není vidět z žádného místa, dokud nejste přímo pod ní. Při cestě tam jsme zažili takovou bouřku, jako ještě nikdy. Obloha byla úplně šedivá, kroupy padaly jako o závod a oblohu každých pět vteřin protnul blesk, doprovázený hlasitým hromem. Nikdo z nás nedokázal spát, tak moc hlasité to bylo. My s mámou jsme měly štěstí, protože jsme spaly v horské chatě, ale ti z naší skupiny, kteří zůstali venku, na tom byli o hodně hůř. I když to některé z nich stejně neprobudilo. Až když jsme došli zpátky do údolí k autobusu jsme zjistili, jak opravdu silná ta bouřka byla. Auta kolem silnice měla ve střeších díry jako cvrnkácí kuličky, někdy i větší, a na zemi se válely hromádky krup velkých jako hrozny. Ještě že nás to nezastihlo během cesty dolů z hory. Ale já mluvila o propasti. Poslední den, poslední výlet. Ošklivé počasí, ale nakonec se vyjasnilo. Byl to jen takový malý výlet, po týdnu chození jsme byli dost unavení. Šli jsme jen několik kilometrů, ale stálo to za to. Asi v polovině cesty podél řeky jsme došli na místo, kde se řeka prostě propadla do země. Vážně si nevymýšlím, byla tam skála a když jsme se nad ní naklonili a podívali se dolů, řeka prostě zmizela. Samozřejmě, opět vyvěrala ze země o dva kilometry dál, ale tady opravdu zmizela. Prostě nádherná. Když jsme pak jeli domů a já přemýšlela o celém zájezdu, jednoznačně jsem zvolila jako nejlepší výlet s řekou. No řekněte, kdo by nechtěl vidět mizet řeku? Za tu dřinu při chození to stálo.

Štěpánka Smrzová, 17 let

Výtvarníci už pracují na novém společném hudebně tanečním projektu s názvem KARNEVAL ZVÍŘAT. Představení bude mít premiéru v sobotu 5. května v Karlovarském městském divadle.

~ KONEC ~

POZVÁNKA NA VÁNOČNÍ KONCERTY HUDEBNÍHO ODDĚLENÍ

Je už staletá tradice, že prosinec a předvánoční doba znamená pro všechny hudebníky a muzikanty daleko více koncertů, hudebních setkání a společného muzicírování. ZŠ a ZUŠ není výjimkou a na měsíc prosinec jsme pro naše posluchače připravili hned několik vánočních koncertů.

12. prosince v 17.17 se koná v sále Lázní III Vánoční koncert sborů, na němž se představí všechny sbory, které v současné době na ZŠ a ZUŠ máme. Přípravný sbor, který vede Vladimíra Hubená, Rolnička, Zvoneček a Zvonek pod vedením Miroslavy

Lendělové a chlapecký sbor Tam-Tam se sborníkem Karlem Ronešem. S programem tohoto koncertu vás blíže seznámí Mirka Lendělová ve svém příspěvku. Vstupenky za 30 Kč si můžete zakoupit v kancelářích školy nebo přímo v Lázních III v den koncertu.

14. prosince vás zveme na Jazzové Vánoce v režii Milana Krajčice a Big Bandu ZŠ a ZUŠ, kteří zahrají koledy, vánoční písně a nejen ty, v jazzových a méně tradičních úpravách. Do programu si přizvali i řadu hostů, mezi jinými i sbor Zvonek a taneční třídy.

Vstupenky v hodnotě 80 a 100 Kč můžete sehnat v předprodeji vstupenek. Koncert se koná s podporou Statutárního města Karlovy Vary.

20. prosince v 17.17 v Lázních III se představí Symfonický orchestr ZŠ a ZUŠ za řízení Marka Rothbauera a zahrá skladby Christopa Willibalda Glucka, Georga Friedricha Händla i tradiční české koledy ve spolupráci s pěveckou třídou Miroslavy Lendělové. I tento koncert se koná s podporou města Karlovy Vary.

Tešíme se na vaši návštěvu
Mgr. Karel Šimandl

MEZINÁRODNÍ KLAVÍRNÍ SOUTĚŽ ČTYŘI RUCE NA KLÁVESÁCH

23. listopadu se v naší škole sejdou klavírní dvojice z celé republiky a zahájí tak již 6. ročník soutěže Čtyři ruce na klávesách ve čtyřruční hře a ve hře na dva klavíry. Národní kolo se koná v aule školy, mezinárodní kolo pak 24. listopadu v německém Hofu. Po-

rotu vytvoří pedagogové a výkonní klavíristé Ivo Kahánek, Renáta Ardaševová, Věra Müllerová a Hana Turková. A protože i naše škola má na soutěži svá želízka v ohni, budeme našim soutěžícím držet palce.

ČTYŘI RUCE NA KLÁVESÁCH 23. 11. 2017 HARMONOGRAM

10.00 Zahájení soutěže

minutáž:

Kategorie I

Shejbalová Natali, Shejbal Samuel
Sidorova Maria, Simmerová Sofie

6 min.
5

Kategorie II

Duniková Barbora, Havlíčková Anežka
Jančíková Adéla, Pokorná Magdaléna

6
6

10.40

Kategorie IV

Náplavová Eliška, Zapletalová Viktorie
Sychrová Tereza, Timrová Anna

9.30
8.30

Kategorie V

Kazdová Veronika, Marková Alžběta
Klokočnicková Kristýna, Růžičková Eliška

12
11.30

Kategorie VI

Dobiášová Adéla, Hauserová Andrea

13.30

Polední přestávka

13.00

Kategorie PROFI I

Šnobertová Monika, Heyda Katharina

16.10

Kategorie PROFI II

Suchánková Sára, Hamáčková Barbora

18.20

14.30 Vyhlášení výsledků soutěže, postupů do mezinárodního kola, beseda s porotou

Soutěž podpořilo město Karlovy Vary i Karlovarský kraj. Záštitu soutěži poskytli karlovarský primátor pan Petr Kulhánek a hejtmanka Karlovarského kraje paní Jana Vildumetzová.

Mgr. Karel Šimandl

POZVÁNKA DO DUHOVKY

Tento školní rok byl v galerii Duhová paleta zahájen výstavou fotografií plzeňského rodáka Jana Picky. Jan Picka je zkušený fotograf, který doposud vystavoval hlavně v galeriích plzeňského kraje. Jeho fotografie se dotýká spirituální a mystična. Úspěšná výstava s názvem *Mystic um* měla svou premiéru v září právě v naší galerii. Do budoucna plánujeme výstavu portrétní fotografie Jana Picky.

V říjnu galerii zcela naplnilo diváky vystoupení pěvecké třídy Štěpánky Steinové. Malí i dospívající zpěváci pod Štěpánčiným vedením jako vždy všechny zcela nadchli a dokonce rozzpívali. Na jejich další vystoupení se můžeme těšit 6.12. v 17.00 hodin. V rámci hudebních a literárních večerů tento školní rok vystoupí i úspěšně stálí: Jiřina Rottová a Jitka Fajkusová ze ZUŠ Antonína Dvořáka a naše Štěpánka Kačerová Lovacká s báječ-

ným místním dramatickým oborem a oborem autorské tvorby. Tento rok se k nám také vrací Alena Vávrová: spolu s ní vás zvou na Dobrý večer s *Alenou Vávrovou a jejími hosty*, Milanem Hlouškem, autorem slibné románové prvotiny a Manfredem (Many) Bräuerem, který vás provede večerem se svým klarinetem. Ve středu 22.11. v 18.00 se v galerii bude hrát folk v podání Zuzany Vajnerové Ceroenské a jejích přátel. Zveme na Zuzanino autorské čtení *Čau ségra* s hudbou skupiny Netřísk.

Galerie patří hlavně dětem a tento rok je opět naplněna zajímavými výstavami prezentujícími dětskou výtvarnou tvorbu. V listopadu je prostor galerie věnován poutavé výstavě *Napříč věkem a technikami*, která vznikla pod vedením Lucie Nyklasové a představí výtvarné práce dětí ze ZŠ Dvory. Svou premiéru budou mít

v březnu v galerii waldorfské školy: Wlaštovka z Karlových Varů a Dobromysl z Plzně. V neposlední řadě zveme na výstavu prací domácích výtvarníků. Vánoční čas bude v Duhovce patřit výstavě výtvarného oboru naší ZŠ a ZUŠ s nevánočním nicméně sugestivním názvem *Zvěřinec*, další naše výstava je naplánována na únor a v červnu nás opět čeká závěrečná výstava našich absolventů. Srdečně vás zveme i na tradiční gejzír barev a výtvarných nápadů realizovaných naší školní družinou. Přijďte se podívat na vernisáž 11.4. 2018.

Ve středu 10. 1. 2018 zveme Karlovaráky na jedinečnou výstavu obrazů Václava M. Wittnera, kterou organizuje a realizuje MUDr. Milena Wittnerová. Na shledanou v Duhovce.

Hana Langley

VÝTVARNÝ KURZ 2017 JÁCHYMOV

Už je to tady! neslo se v květnu radostně ateliery. Přihlášky na výtvarný kurz tradičně ohlásily, že nás opět čeká týden výtvarné blaženosti... a taky, že prázdniny se blíží.

Na konci letošního června jsme se vydali poznávat místa našeho rodného kraje se skicákem pod paží. Naším působištěm bylo staré město Jáchymov a jeho okolí od pondělí 19. června do pátku 23. června 2017.

Na programu byla kresba, fotografie a také něco z dějin výtvarného umění. Zaměřili jsme se na bohatou historii tohoto drsného kraje, architekturu i krajinu Krušných hor. Nechtělo se nám ani věřit, že Jáchymov kdysi býval tak významné a bohaté město, počtem obyvatel druhé největší město Čech (hned po

Praze). Dodnes jsou tu vzácné památky na zlaté časy – například oltární malby z dílny Lucase Cranacha v nejstarším hrázděném kostelíku Všech svatých.

Podívali jsme se do štoly, kde se těžilo stříbro a později uranová ruda.

Navštívili jsme Muzeum s královskou mincovnou, kde se kdysi razily stříbrné Jáchymovské toлары. Procházeli jsme místnosti staré radnice se středověkými malbami, památkami renesanční kultury, figurami v dobovém oblečení, ale také fotografiemi a ordinací z dob rozkvetu lázeňství. A ohromilo nás i množství nádherných a vzácných nerostů tohoto kraje.

K historii města patří nejen krásná a bohatá léta, ale i těžké časy. Velmi silně na nás zapůsobila expozice o lá-

grech pro politické vězně, kteří tu v 50. letech byli nuceni těžít v nelidských podmínkách uran pro Sovětský svaz na výrobu jeho jaderných zbraní.

Muzeum i místní sakrální stavby pro nás byly nejen velmi zajímavou exkurzí do minulosti, ale i záchranou před neuvěřitelným horkem, které panovalo celé dny i tady v horách. Mimo to některým ztrpčovala pobyt v horách krušná skutečnost, že jsme neustále chodili s kopce nebo do kopce :-). Ubytování i výborné stravování bylo totiž zajištěno v hotelu Petr v Novém Městě nad Jáchymovem.

Výstavu kreseb a fotografií z kurzu najdete v přízemí budovy Šmeralova 15.

Mgr. Jitka Barochová

Výtvarníci od 6. do 9. ročníku - Jitka Barochová a Zdenka Vašířová

VÁNOCE SE SBORY

Možná, že někteří z vás již v říjnu zaslechli z oken naší školy znít koledy. Asi jste se nad tím trochu pozastavili, ale to je v našich sborech naprosto normální. Blíží se totiž prosinec, období plně koncertů. A abychom vše stihli pilně nacvičit, museli jsme začít s koledami možná ještě o pár dnů dříve než obchodní centra.

Začátek celého vánočního maratonu začne sbor Rolnička. Na první adventní neděli 3. 12. zazpívá své vánoční a zimní písničky v 17.00 hodin v kostele svaté Anny v Sedleci. Další akcí tohoto sboru bude Adventní koncert v Karlovarském městském divadle 11. 12. Hned další den, 12. 12., se můžete těšit na Velký sborový koncert. Zde vám zazpívají všechny sbory a bude se konat již tradičně v sále Lázní III v 17.17. Určitě nebude chybět nejen spousta krásných vánočních koled, ale také voňavé cukroví a pohodová atmosféra Vánoc. Já sama se moc těším na Chlapecký sbor TAM-TAM, který se nám poprvé představí se svým novým sborníkem Karlem Ronešem. A aby toho tento týden nebylo málo, 14. 12. se ještě na „skok“ vrátíme do Karlovarského městského divadla, tentokrát se sborem Zvone-

ček a Zvonek. Oba sbory vám zazpívají několik písní v doprovodu Big Bandu ZŠ a ZUŠ. K Vánocům patří neodmyslitelně alespoň krátká návštěva kostela. Přijďte se v neděli 17. 12. v 10,00 podívat na slavnostní mši do sv. Máří Magdaleny. O hudební doprovod se postarají žákyně ze sboru Zvonek. Vánoční trhy, které se letos budou konat ve Smetanových sadech, jsme si tentokrát nechali až těsně před Vánoci. V pondělí 18. 12. v 15.15 nám svými písněmi udělá radost sbor Rolnička a ve středu 20. 12. v 15.15 je na pódiu vystřídá Přípravný pěvecký sbor a Zvoneček.

Věřím, že se na všechny koncerty těšíte stejně jako my. A pokud byste měli chuť už v listopadu navštívit nějaký příjemný koncert, zvete vás do kostela v Rybářích v sobotu 25. 11. v 17.00. Uskuteční se zde benefiční koncert, na kterém vystoupí žákyně z mé pěvecké třídy. Výtěžek bude věnován na výrobu nových zvonů do tohoto kostela.

Přeji všem krásné předvánoční období plné nádherné hudby a pohody.

Mirka Lendělová

31. celostátní přehlídka scénického tance mládeže a dospělých a celostátní sympozium amatérské taneční platformy s mezinárodní účastí 25. - 29. 10. 2017 Jablonec nad Nisou

Celostátní přehlídka scénického tance mládeže a dospělých letos oslavila své čtyřicátiny, z toho v Jablonci nad Nisou se uskutečnila popatnácté. Toto taneční jubileum bylo obdarováno velmi bohatým programem v podobě Tance uvítacího, Tance zahajovacího, Prvního programového bloku, Druhého programového bloku, Tance závěrečného, Tance v semináři, Tance rozborového a Celostátního sympozia amatérské taneční platformy.

Byla to jedním slovem smršť, která nás po celé čtyři dny provázela, a to nejen ta taneční, ale i větrná (trochu nezvaný host, který se nakonec umoudřil a moc nám našťestí ze svého umu v Jablonci neukázal).

Tanec uvítací nás odpoledne pozval do secesního starokatolického kostela *Povýšení svatého Kříže*, jehož útroby poskytly prostor tanečnicím z Tanečního a pohybového studia Magdalény z Rychnova nad Nisou, která oslavenci nabídla první dárek v podobě choreografie JABL(K)ONEC. Spoře oděné a bosonohé tanečnice nám byly názorným příkladem, že tanec unese i tíhu zimy (ale praktikovat nedoporučuji - sama za sebe jsem viděla krabičku urinalu a notnou dávku brusinek).

Tanec zahajovací byl již zasazen do vytepleného prostoru Městského divadla a představil nám rekonstrukce choreografií od 80. let 20. století, řada z nich byla výtečně zatančena v původním obsazení - některé věci prostě nestárnou!

V pátečním prvním přehlídkovém večeru zatančilo 9 souborů z ČR (České Budějovice, Praha, Žďár nad Sázavou, Brno, Ústí nad Labem, Trutnov, Pardubice, Rychnov u Jablonce nad Nisou a soubor SMLS ZŠ a ZUŠ Karlovy Vary - Pod vedením Pavly Šemberové dívky zatančily choreografii Neutečeš).

V sobotním druhém přehlídkovém večeru reprezentovalo své choreografie dalších 8 souborů z ČR

(Rychnov u Jablonce nad Nisou, Prostějov, Šumperk, Klášterec nad Ohří, Pardubice, Praha, Praha a Velký soubor ZŠ a ZUŠ Karlovy Vary - Pod vedením Petry Blau dívky zatančily choreografii Bludnohra).

Neděle pak patřila našemu Velkému souboru ZŠ a ZUŠ. Ten uvedl **výsledek svého rezidenčního pobytu**, v rámci kterého vzniklo představení.

O (TÉ)

scénická kompozice o čekání a očekávání

s použitím veršů Teodory Žurkové a Johanny Lee Fialové
choreografie: Petra Blau
režie a kouč projektu: Hana Franková -Hniličková

hudba: Clarinet Factory, Barbora Poláková, Sexy Dancers a Chilla Quartet
účinkují: Eliška Baxová, Karolína Husáková, Kristýna Košlerová, Ema Kučerová, Andrea Malúšová, Kateřina Nevšimalová, Nikola Nevšimalová a Eliška Perutková

délka představení: 25 minut

Dalším bodem přehlídky byly **taneční semináře** pod vedením zkušených lektorů.

(Natascha Pire- současný tanec, Michaela Raisová- improvizace, Jan

Malík- lidový tanec a jeho přínos pro taneční průpravu, Robo Nižník- práce s hlasem, pohybem, rytmem a prostorem a Tomáš Žižka - vizualizace choreografie a scénografie).

Náš soubor SMLS si vybral seminář pod vedením Jana Malíka, se kterým po celou dobu přehlídky pracoval. Velký soubor semináře bohužel neměl, jelikož vrcholily přípravy na nedělní představení.

Narozeninovým bonusem celostátního setkání bylo **sympozium**, které otevřelo řadu otázek v několika diskuzních okruzích - například historický kontext amatérského tanečního umění, problémové oblasti činnosti, příklady tzv. dobré z praxe a nabídku celostátních a regionálních festivalů.

I letos se v Jablonci nad Nisou udělovala **Cena města tance** (výhru získal soubor ZUŠ Lounských Praha, za choreografii Jenom tam), která je spojena právě s rezidenčním pobytem a vytvořením nového představení, které pak uvidíme v příštím roce.

Velký soubor obdržel úžasnou cenu od Roba Nižníka (herec, pedagog, performer, spoluzakladatel a bývalý člen divadelního studia Farma v jeskyni) člena poroty na této přehlídce, a to nabídku společného pracovního víkendového setkání. Už teď se těšíme a jsem zvědavá, jaké „nové dveře“ nám toto setkání otevře.

Petra Blau

Veliké díky patří Hance Frankové- Hniličkové, bez které by představení O (TÉ) nevzniklo. Obohacující, přínosná, krásná a tvůrčí práce.

Děkujeme

Petra Blau a tanečnice

Rezidenční pobyt Velkého souboru ZŠ a ZUŠ, který se uskutečnil ve dnech 07. 10. - 10. 10. 2017 v Jablonci nad Nisou, byl hlavní cenou, kterou soubor získal na 30. celostátní přehlídce scénického tance mládeže a dospělých v loňském roce za choreografii (Ne) ztišená - za výrazný umělecký počín a osobitou výpověď v tanci.

Pozn.: Tato výhra slouží jako odrazový můstek pro další tvorbu vybraných souborů.

Naším úkolem bylo tedy během čtyř dnů vytvořit zbrusu nové představení, které by ve výsledku značilo posunutí hranic souboru dál kupředu. Ke spolupráci jsme přizvaly pedagožku, herečku a režisérku Hanu Frankovou -Hniličkovou, mimořádnou osobnost divadelní scény, která nám pomohla nahlédnout pod pokličku hereckého kumštu. Ve vzájemném ladění a tvoření vzniklo představení s názvem **O (TÉ)**, které je protkáno slovy, tancem a hudbou. (více informací o představení viz předešlý článek)

O rezidenčním pobytu slovy interpretky

Ema Kučerová

Rezidenční pobyt je jedna ze skvělých věcí, která náš soubor potkala, a my se mohly posunout zase o krůček dál. Díky těmto čtyřem dnům, stráveným mimo naše město, jsme dokázaly najít nové směry jak v tanci, tak jsme se naučily i něco málo z herectví, ale hlavně to upevnilo naše vztahy a výsledkem toho všeho je jedinečný projekt, který představíme na přehlídce již za pár dní. Myslím, že pro nás všechny to byl výjimečný a obohacující zážitek, na který budeme ještě dlouho s úsměvem na tváři vzpomínat.

Eliška Perutková

Byly to čtyři velmi náročné dny jak psychicky, tak i fyzicky. Každý den jsme trénovaly přibližně tři hodiny ráno i večer, ale byla to zábava. Tvořily jsme novou choreografii se známou divadelnicí Hanou, takže tam máme i mluvené slovo a je to úplně jiné než jenom taneční vystoupení. Mluvené slovo je dost obtížné, ale i tak si myslím, že ho zvládáme velmi dobře. Jak taneční části, tak i mluvené části a scénky k sobě skvěle pasují a myslím si, že to bude moc hezká choreografie.

Eliška Baxová

Rezidenční pobyt v Jablonci znamenal pro mě osobně určitou výzvu. Nacvičit vystoupení delšího charakteru si žádalo od nás všech velkou soustředěnost, a hlavně pevné nervy ze strany naší skvělé paní učitelky Petry Blau. Myslím, že jsme se této příležitosti ujaly, jak nejlépe jsme dovedly, a doufám, že se toto naše vystoupení bude ostatním líbit.

Nikola Nevšimalová

Rezidenční pobyt v Jablonci nad Nisou, kterého jsme se všechny zúčastnily na začátku října, pro nás byl

zážitkem. Byla to možnost být se všemi v rámci našeho uskupení několik dní prakticky 24 hodin denně. Byla to možnost poznat a nakouknout do zákulisí divadelní práce. Jak přemýšlejí divadelníci o prostoru, o významu pohybu a slov. A věřte mi, nepřemýšlejí jako tanečnici (na tento rozdíl jsme narazily už na samém začátku, kdy jsme se zeptaly na jednoduchou otázku: „Kde je čelo? Kde jsou diváci?“). Byla to možnost poznat nejruznější přístupy k práci („Máme málo času,“ nebo naopak, „To si sedne, času je ještě dost.“). A tak trochu jsme měly možnost poznat i samy sebe. Vzájemně i čistě osobně. Každopádně nám ale tento pobyt přinesl radost z vytvořené práce, vzniklého představení a navázané spolupráce. A proto bychom měli všichni předem gratulovat těm, kteří si tohle všechno v praxi vyzkouší příští rok.

Kateřina Nevšimalová

Čtyřdenní rezidenční pobyt v Jablonci plný intenzivního trénování a tvoření byl pro nás velkým přínosem. Spolupráce s Hanou byla neskutečná. Obohacující a velmi inspirativní. Setkaly jsme se s novými věcmi, naučily jsme se vnímat tanec z jiného úhlu, pojmut ho jiným způsobem. To nám otevřelo dveře do úplně nové kapitoly našeho tvoření. Děkujeme.

Kristýna Košlerová

Na rezidenčním pobytu, který se uskutečnil v Jablonci nad Nisou a trval 4 dny, jsme společně s vedoucí našeho souboru Petrou Blau a Hanou Frankovou-Hniličkovou, ředitelkou divadla Dagmar z zkušenou herečkou, vytvořily 30minutové představení. Díky Haně jsme měly možnost nahlédnout do divadelního světa a přiučit se novým věcem.

Andrea Malúšová

Rezidenční pobyt, byl moc pozitivním přínosem jak pro naši tvorbu, tak i pro naše společné sladění a pro společnou souhru. Měly jsme zajištěn moc příjemný hotel, kde jsme mohly po náročných dnech plných tance, odpočívat a relaxovat. Spolupráce s Hankou Frankovou byla také velmi zajímavá. Práci s paní Blau nemusím ani komentovat, jelikož společně pracujeme již velmi dlouho a vždy z toho vyjde něco krásného. Rezidenční pobyt považuji za velmi dobrou zkušenost, která nám určitě pomohla v naší tvorbě vystoupení, na které už se všechny moc těšíme.

Karolína Husáková

Pobyt v Jablonci byl pro nás velkým přínosem. Nejen že nás to posunulo zase o něco dál, ale také jsme měly možnost trávit čas všechny společně. Velkou zásluhu na našem představení má samozřejmě naše paní učitelka Petra Blau, ale i Hanka Franková, která nám velmi pomohla s hereckým provedením. Práce na představení mě bavila a slyšet velký potlesk a chválu ostatních po vystoupení bylo skvělé.

Velký soubor ZŠ a ZUŠ v Jablonci nad Nisou - na horní fotografii s Hanou Frankovou - Hniličkovou

